

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2014. december

XXI. évf. 12. szám

Néma Zakariások adventje

„De íme, amiért nem hittél szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a maguk idejében, most megnémulsz, és egészen addig nem tudsz megszólalni, amíg mindezek végbe nem mennek” (Lk 1,20).

Zakariás nem tudja, hogy szent lesz az a várakozási idő, amit némasággal kell eltöltenie. Ő annyit tud, hogy hűségesen és istenfélelemben élte eddigi életét feleségével, Erzsébettel együtt. Most ígéretet hall, amit megért, de nem képes elfogadni. Valami kellene még! Talán egy kis bizonyíték, talán egy kis garancia... Ám az angyal nem megy bele ebbe az emberi alkudozásba. Az isteni üzenet - a kijelentés - önmagában hordoz mindent. Azt már nem kell garanciákkal és bizonyítékokkal „megtámogatni”!

Valahogy így vagyunk magunk is, amikor lezárunk egy egyházi évet és advent

első vasárnapjával egy újat kezdünk. Rögtön egy fontos ígéret hangzik felénk: „megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” (Tit 2,11). Tudjuk, hogy karácsonyra mutatnak a várakozásunk napjai. Tudjuk, hogy karácsony, az Úr Jézus megszületésének ünnepe. Tudjuk, hogy az Úr Jézus az Isten Fia, a mi

Református templom Ipolyság

Megváltónk. Tudjuk, hogy az advent a karácsony ünnepére való felkészülés ideje. Tudunk mindent, de a hitetlenségünk mégis bizonyítékért, garanciáért kiált. Ez a hitetlenség nem istentagadást jelent, hanem azt a fajta hitetlenséget, amit Cézáréa Filippi mellett, a néma lélektől gyötört fiú édesapja ismer el, amikor így kiált fel Jézus előtt: „Hiszek, segíts a hitetlenségemen!” (Mk 9,24). Ez a hitetlenség tulajdonképpen a valóság, valamint az abból fakadó következtetéseink és az isteni ígéretek közt érzett különbség! Mert mit is látunk? Csokimikulástól kezdve, karácsonyi akciókig mindent. Már októbertől elindult a fel-

pörgetése a „karácsonyi szezonnak”. Tudtuk ezt előre, hogy így lesz... Látjuk a rohanást: a gyereket ma is el kell hozni az ovi-ból, de ha a férjem nem érkezik meg időben, akkor megint a mi gyerekünk lesz az utolsó és még nem tudom, mit főzök vacsorára. Jaj, Istenem, jön a karácsony: bevásárlás, főzés, ajándékok, haza is kellene utazni az öregekhez, de mindezt mikor és miből??? Ezt is tudtuk előre. Színes csomagolópapír, dobozok, maslik, amiket meg kell még venni, hogy két nap múlva szeméthalom legyen a nagyszobában világitó ezüstfenyő alatt. A gyerek úgylis a számítógép előtt fogja tölteni az egész szünetet... Ezt is tudtuk előre. És ebbe az előre tudható „ünnepváró realitásba” beleszól az Isten: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus” (Lk 2,11). Tudjuk! De miből érezzük meg azt, hogy tényleg? Hogy érzem meg azt, hogy Jézus ma is békességet akar nekem adni? Mit kell éreznem a templomban? Mit kell éreznem az úrvacsorakor? Miben látszódik meg mindaz, amiről a karácsony lelkiekben szól??? Mert olyan szépen elmondják a tisztelések, de...

Zakariásként kérjük mi is a bizonyítékot és a garanciát! De miért várjuk el azt, hogy az Úr adjon nekünk bizonyítékot, amikor Zakariásnak nem adott? Miért válaszolna nekünk másképp az Isten, mint ahogy Zakariásnak válaszolt? Kapunk választ, de az túl szigorú és nem fog tetszeni. A válasz így hangzik: „De íme, amiért nem hittél szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a maguk idejében, most megnémulsz, és egészen addig nem tudsz megszólalni, amíg mindezek végbe nem mennek” (Lk 1,20). Magyarul: néma leszel mindaddig, amíg rá nem jössz magadban, hogy Isten szava igaz! Ez a válasz!

Gerzsenyi Sándor:

*Bölcsek,
pásztorok...*

*Mind Betlehembe menjetek,
Bölcsek, pásztorok!
Egy drága Gyermek
fekszik ott,
Élő álljatok.
Előtte hódoló szívvel
Gyorsan térdre hulljatok.
Ő a megígért Messiás!
Hálát mondjatok.*

*A hincsetek nem kell neki,
Bölcsek, pásztorok!
Ő adja nektek hincseit.
Szívet tájajátok.
Üdvöt hozott! Ujjongjatok,
Szegények és gazdagok.
A világ Ura földre szállt.
Benne bízzatok.*

*Az ünnepen mi is legyünk
Bölcsek, pásztorok!
Csak Őt imádjuk, ki nekünk
Életet adott.
Isten Fia megszületett!
Bűneinkben nem hagyott.
A béke dicső Királya
Minket megváltott.*

**ISTENTŐL MEGÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN a Szerkesztőség**

2015

Január

1	Cs	Újév, Fruzsiná
2	P	Ábel
3	Sz	Benjámin
4	V	Leona
5	H	Simon
6	K	Boldizsár, Vízkereszt
7	Sz	Attila
8	Cs	Gyöngyvér
9	P	Marcell
10	Sz	Melánia
11	V	Ágota
12	H	Ernö
13	K	Veronika
14	Sz	Büdög
15	Cs	Lóránt
16	P	Gusztáv
17	Sz	Antal
18	V	Piroska
19	H	Sára
20	K	Fábián
21	Sz	Ágnes
22	Cs	Artúr
23	P	Zelma
24	Sz	Timót
25	V	Pál
26	H	Vanda
27	K	Angelika
28	Sz	Károly
29	Cs	Adél
30	P	Martina
31	Sz	Marcella, Petúr

Február

1	V	Ignác
2	H	Karolin
3	K	Balázs
4	Sz	Ráhel
5	Cs	Ágota
6	P	Dorottya
7	Sz	Tódor, Rómeó
8	V	Aranka
9	H	Abigél, Alex
10	K	Elvira
11	Sz	Bertold, Marietta
12	Cs	Lídia, Lívia
13	P	Ella, Linda
14	Sz	Bálint, Valentin
15	V	Köbös, Georgina
16	H	Julianne, Lilla
17	K	Donát
18	Sz	Bernadett, Konrád
19	Cs	Zsuzsanna
20	P	Aladár, Álmos
21	Sz	Eleonóra
22	V	Gerzson, Böjt I.
23	H	Alfréd
24	K	Mátyás
25	Sz	Géza
26	Cs	Edina
27	P	Ákos, Bátor
28	Sz	Elemér

Március

1	V	Albin, Böjt II.
2	H	Lujza, Gottlieb
3	K	Kornélia
4	Sz	Kázmér
5	Cs	Adorján, Adrián
6	P	Leonóra, Inez
7	Sz	Tamás
8	V	Zoltán, Böjt III.
9	H	Franciska, Fanni
10	K	Illdikó
11	Sz	Szilárd
12	Cs	Gergely
13	P	Krisztián, Ajtony
14	Sz	Matild
15	V	Kristóf, Böjt IV., Magyar nemzeti ünnep
16	H	Henrietta
17	K	Gertrúd
18	Sz	Sándor, Ede
19	Cs	József, Bánk
20	P	Klaudia, Hubert
21	Sz	Benedek
22	V	Beáta, Izolda, Böjt V.
23	H	Emőke
24	K	Gábor, Karina
25	Sz	Iren, Irisz
26	Cs	Emánuel
27	P	Hajnalka
28	Sz	Gedeon
29	V	Virágvasárnap, Augusztó
30	H	Zalán
31	K	Árpád

Április

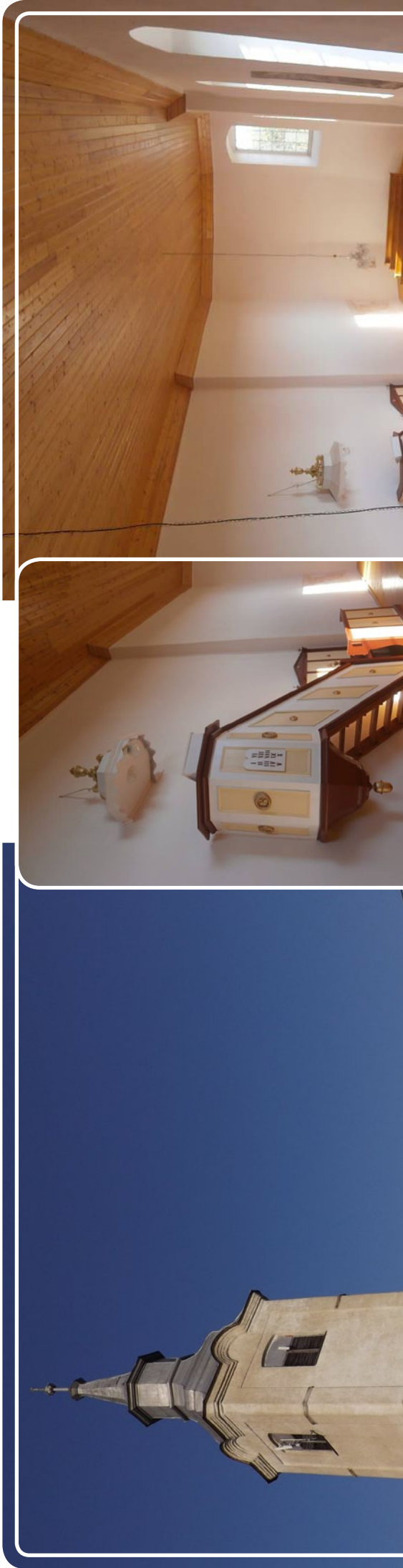
1	Sz	Hugó
2	Cs	Aron
3	P	Nagyapéntek
4	Sz	Buda, Richárd
5	V	Húsvétvasárnap, Vince
6	H	Húsvéthétfő
7	K	Vilmos, Biborka
8	Sz	Dénes
9	Cs	Erihard
10	P	Zsolt
11	Sz	Leó, Szaniszló
12	V	Gyula
13	H	Ida
14	K	Tibor
15	Sz	Anasztázia, Tas
16	Cs	Csongor
17	P	Rudolf
18	Sz	Andrea, Ilma
19	V	Emma
20	H	Tivadar
21	K	Konrád
22	Sz	Csilla, Noémi
23	Cs	Béla
24	P	György
25	Sz	Márk
26	V	Ervin
27	H	Zita
28	K	Valéria
29	Sz	Péter
30	Cs	Katalin, Kitti

Május

1	P	Fülöp, Jakab
2	Sz	Zsigmond
3	V	Tímea, Irma
4	H	Mónika, Flórián
5	K	Györgyi
6	Sz	Ivett, Frida
7	Cs	Gizella
8	P	Mihály
9	Sz	Gergely
10	V	Ármin, Pálma
11	H	Ferenc
12	K	Pongrác
13	Sz	Szervác, Imola
14	Cs	Áldozóestőrtek, Bonifác
15	P	Zsófia, Szonja
16	Sz	Mózes, Botond
17	V	Paszka
18	H	Erik, Alexandra
19	K	Ivó, Milán
20	Sz	Bernát, Felícia
21	Cs	Konstantin
22	P	Júlia, Rita
23	Sz	Dezsfő
24	V	Pünkösd I., Eszter, Eliza
25	H	Pünkösd II., Orbán
26	K	Fülöp, Evelin
27	Sz	Hella
28	Cs	Emil, Csanád
29	P	Magdolna
30	Sz	Janka, Zsanett, Nándor
31	V	Szentháromság-vasárnap, Angéla, Petronella

Június

1	H	Tünde
2	K	Kármén, Anita, Anna
3	Sz	Klotild
4	Cs	Bulcsú
5	P	Fatime, Ferdinánd
6	Sz	Norbert, Cintia
7	V	Róbert
8	H	Medárd
9	K	Félix
10	Sz	Margit, Gréta
11	Cs	Barnabás
12	P	Viló
13	Sz	Antal, Anett
14	V	Vazul
15	H	Jolán, Vid
16	K	Jusztin
17	Sz	Laura, Alida
18	Cs	Arnold, Levente
19	P	Gyárfás
20	Sz	Valéria, Rafael
21	V	Alajos, Leila
22	H	Paulina
23	K	Zoltán
24	Sz	Iván
25	Cs	Vilmos
26	P	János, Pál
27	Sz	László
28	V	Levente, Irén
29	H	Péter
30	K	Pál

Néma Zakariások adventje

- folytatás -

Nézz csak körül egy kicsit, Testvérem! Néma családok várják a szeretet ünnepeit. Miért némák? Ki tudja, mikor beszélgettek egy jót utójára egymással... Néma szülők vásárolják, és adják az ajándékot, vagy a borítékot a néma gyerekeknek. Miért némák? Mert nem tudnak már az ünnepi asztalnál sem szót váltani egymással, s a gyerek már meg sem köszöni az ajándékot... Néma rokonok keresik fel egymást, fenntartva a látszatát annak, mintha tudnának beszél(ge)t(n)i. Néma unokák töltenek el egy-két napot a néma nagyszülőknél: nincs közös téma, s az öregek már azt sem tudják kimondani, hogy fáj nekik, hogy karácsonyi két napos programmá lettek a fiatalok naptárjában... Néma emberek töltik meg a templomokat karácsonyeste, mert akkor el kell menni, de az ének nem kétszázötven torokból szól... Úgy gondolom, hogy a fent említett hitetlenség az oka annak, hogy sokaknak nehéz imádkozni: elnémult sok lélek! Ez a hűség és istenfélő Zakariás csak egy kicsit tántorodott meg: csak a racionalitása miatt kért egy kis bizonyítékot és mégis megnémult a hitetlensége miatt. Nekünk sokkal nagyobb a „meginásunk”. Ezért van az a sok-sok némaság, agyonhallgatás és a semmitmondó üres beszéd. Ömlik a szó és az információ ilyenkor minden csatornából, de a lélek néma.

Meggyőződésem, hogy Zakariás nagyon megbánta a „viszszakérdezt” a némasága idejében. Azt, hogy miért nem hitt? Hiszen addig minden olyan biztos és jó volt! Miért is nem tudott hinni az angyal szavának! Lám, ha inkább hitt volna, most örömmel tudná áldani az Istent Erzsébettel együtt, mert már látja az áldott állapotát, látja a szülés körüli forgolódást és látja a fiát! Látja, hogy mindaz igaz, amit az angyal mondott! Miért is nem hitt!

Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, hogy mi, és a mi nemzedékünk is megbánja majd ezt a megérdemelten néma időszakot! Adja az Úr, hogy lassan-lassan rajzolódjon ki lelkünk látása előtt mindaz, ami az Úr Jézus evangéliumának beteljesülését

mutatja! Hogy - némaságunk idejében megtanulva a leckét - megtartsuk Istennek tett ígéreteinket és fogadalmainkat, hogy múltjék a hitetlenségünk és növekedjék a Jézus Krisztusba vetett hitünk! Mert csak így fog elmúlni a némaság időszaka rólunk!

Az advent csodálatos és alkalmas időszak arra, hogy a némaság múlását előkészítsük önmagunkban! Az advent csendesége, az istentiszteletek, imaórák, bibliaórák, evangelizációk hiterősítő igei szent volta, az otthoni csendességek mind-mind azt munkálják, hogy a lelkünk némasága elmúljon! Menj, Testvérem, ezekre az alkalmakra! Ne az embereket nézd, hanem a magad lelki némaságát vedd észre! Menj a gyülekezetedbe! Ne csak az ünnepi istentiszteletre, mert ott néma lélekkel csak „kilorá” leszel jelen! Menj, hogy élesedjen a lelki látásod, s az Úr minél hamarabb levegye a némaság bilincset a lelkedről! Ehhez neked kell rádöbbedned arra, hogy Isten igéjének minden szava igazság! Légy hát ott, ahol ez a szó hirdettetik! Segíts a lelkednek!

Legyen ez az adventünk a lelki némaságunk elmúlásának várása! Azt hiszem, nem négy hétről van szó, hanem sokkal hosszabb időszakról. De valamikor el kell kezdeni! Mert Isten el akarja venni tőlünk a némaságot! S hogyha egyszer elmúlik lelkünk a némaság - hitetlenségünkért kapott - büntetése és újra megszólalhat a mi felvidéki magyar református közösségünk minden lelke és minden torka, akkor - mit Zakariás - örvendező lélekkel és hangos szóval fogjuk áldani az Istent, aki „meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki. Erős üdvözítőt támasztott nekünk, szolgájának, Dávidnak házából, ahogyan kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva: hogy megszabadít el-lenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket” (Lk 1,68-71). Hogy közös hangunk erős legyen és méltó az Úrhoz, azt Neked kell, magadban elkezdened, Testvérem! Mert a te hit és a te hangod is kell majd a némaságunk felszámolásához!

Dr. Somogyi Alfréd, Apácaszakállas

BIBLIAOLVASÓ

v e g é k f o n a l

1.	Cs.	Példabeszédek 5	János 3,22-30
2.	P.	Péld 6, 1-19	Jn 3,31-36
3.	Sz.	Péld 6,20-35	Jn 4, 1-10
4.	V.	Péld 7	Jn 4,11-18
5.	H.	Péld 8, 1-21	Jn 4,19-26
6.	K.	Péld 8,22-36	Jn 4,27-30
7.	Sz.	Péld 9	Jn 4,31-38
8.	Cs.	Péld 10, 1-17	Jn 4,39-42
9.	P.	Péld 10,18-32	Jn 4,43-45
10.	Sz.	Péld 11, 1-16	Jn 4,46-54
11.	V.	Péld 11,17-31	Jn 5, 1-9
12.	H.	Péld 12	Jn 5,10-18
13.	K.	Péld 13, 1-14	Jn 5,19-23
14.	Sz.	Péld 13,15-25	Jn 5,24-30
15.	Cs.	Péld 14	Jn 5,31-36
16.	P.	Péld 15, 1-19	Jn 5,37-47
17.	Sz.	Péld 15,20-33	Jn 6, 1-15
18.	V.	Péld 16, 1-15	Jn 6,16-21
19.	H.	Péld 16,16-33	Jn 6,22-27
20.	K.	Péld 17, 1-12	Jn 6,28-34
21.	Sz.	Péld 17,13-28	Jn 6,35-40
22.	Cs.	Péld 18	Jn 6,41-51
23.	P.	Péld 19, 1-9	Jn 6,52-59
24.	Sz.	Péld 19,10-29	Jn 6,60-65
25.	V.	Péld 20	Jn 6,66-71
26.	H.	Péld 21	Jn 7, 1-13
27.	K.	Péld 22, 1-16	Jn 7,14-24
28.	Sz.	Péld 22,17-29	Jn 7,25-30
29.	Cs.	Péld 23, 1-28	Jn 7,31-36
30.	P.	Péld 23,29-35	Jn 7,37-39
31.	Sz.	Péld 24	Jn 7,40-53

J
A
N
U
Á
R

A Szeretetnaptár 2015-ös kiadása és a Református Újság a 2015-ös évre már rendelhető szerkesztőségünk címen:

076 74 Drahnov-Deregnyő 216,

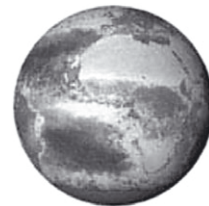
Tel.: 056/6395396,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com.

A megrendeléseknek beérkezésük sorrendjében teszünk eleget.

Csoma László

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

„Az Úr az Isten, rajta kívül más nincsen”...

325 ÉVE REFORMÁTUSOK A DÁN FŐVÁROSBAN

A világ legbékésebb és a legkevésbé korrump országának nevezik Dániát, melynek jó öt és fél millió lakosából 90 % a lutheránus egyház tagja. Ekkora többségben valóban fehér holló a református. De három évszázada erős és összetartó közösségük van a fővárosban, Koppenhágában viruló gyülekezeti élettel. Most készülnek megünnepelni ottani történetük 325. évfordulóját... (Koppenhága/Berlin – 2014. nov.04. – reformiert-info.de; reformiert.de) Írta: Dr. Békefy Lajos

Isten segítsége, a nép szeretete Dánia ereje

A fenti mondatot nemzeti mottóként II. Margit királynő fogalmazta meg, s valójában az ország erejének vertikális és horizontális titkát és forrását jelölte meg vele. Vertikálisan a nép istenkapcsolata, horizontálisan pedig a nép szeretete, a dánok egymás iránti és uralkodójuk iránti tisztelete ennek a népnek nagy erőforrása. Bár alkotmányos monarchiában, királyságban élnek, ezzel együtt a demokrácia országa hosszú idők óta. Angol és amerikai felmérések szerint a világ legboldogabb helye már évek óta egészségügyi, jóléti, oktatási és jövedelmi mutatói alapján. Valószínű magyarázata, hogy jól tudnak élni lehetőségeikkel, dán a dánt nem akarja átverni, nem becsüli le, nem nézi le senki ott a honfitársát, sem az idegent. Énekes jövedvükben a csipkelődő humorig jutnak el, nem a becsmérlelésig, ahogyan az nálunk, természetétől idegen, de megfertőzött népünkben annyira dívik manapság. Ott e bibliai jellemzőnek az ellenkezője valósul meg: Istent nem ismernek, embert nem tisztelnek. Ők Istent ismerik, honfitársukat becsülik. Jó öt és fél millióan vannak, s tudják, vigyázniuk kell önmagunkra, egymásra! Ezt az emberséges atmoszférát idejekorán kezdték kialakítani a dánok. És ez erősen összefügg hitükkel. Megmutatkozik ez az ottani reformátusok jó sorában is. A lutheránus Dániában V. Christian király 1685-ben volt az, aki uralkodói jóváhagyását adta ahhoz, hogy a német és a francia reformátusok hitüket nyilvánosan is gyakorolják, és közös templomot építsenek.

Királynői eltökéltség a reformátusok elismertetéséért

Persze, mint oly sok esetben Hamlet földjén, és szerte a nagyvilágban, a király jóindulatú döntésének hátterében is valaki mást sejtethetünk, sőt tudhatunk. Mégpedig Isten eszközét. Nevezetesen Charlotte Amalie személyét, a király feleségét. Ő a hessen-kasseli VI. Wilhelm tartományi gróf lánya volt, édesanyja a református brandenburgi fejedelemség uralkodójának, Wilhelm Georg-nak volt a leánya. A hercegnőt szigorú református nevelésben részesítették. V. Christiannal, Dánia és Norvégia királyával 1667. június 25-én kötött házasságot. A házassági szerződésben leszögezték, hogy Charlotte Amalie megtartja az evangélikus királyságban is református hitét. Ő volt az egyetlen dán királyné, aki még a trón közeléért sem tért át lutheránus hitre.

Eredményes családi és felekezeti diplomácia – a hugenották patrónája

Kezdetben nehézségei voltak református hitének a gyakorlásában, de a brandenburgi fejedelmi református rokonok végül is eredményesen avatkoztak bele a helyzetbe, hogy abból se családi konfliktus, se felekezeti viszály ne robbanjon ki. Louis Bobé 1940-ben Koppenhágában megjelent könyvében ír arról, milyen nagy szerepe volt a királynénak abban, hogy a protestáns hitük miatt Franciaországból elűldözött hugenották nagy számban kaptak menedékhelyet és

letelepedési engedélyt a királyságban. 1685-ben a király a hitük miatt elmenekülteknek jelentős kiváltságokat adott. Ennek következtében 1698-ben Charlotte Amalie személyes adományából megépül, s fel is szentelték Koppenhága első református templomát.

A királyné volt alapítója emberileg szólva az összes dániai református gyülekezetnek, s ő volt a személyes garanciája is annak, hogy az összes dán tartományban és területen, el egészen Grönlandig, a reformátusok szabadon, háborítatlanul gyakorolhatták hitüket. Ez óriási dolog volt, hiszen ezzel párhuzamosan hazánkban az inkvizíció protestánsellenes hullámai még nagyon is érződtek, nem ritkán hozva igen hátrányos személyes és közjogi helyzetbe a hitújítást hirdető lelkészeket és gyülekezeteket. Micsoda ellentét Európa északi és közép-keleti része között! A királyné később egyházi alapítványokat is hozott létre, bőkezűen segítette az egyházi életet, iskolázást, a református kultúra felvirágzását és békés fejlődését a lutheránus országban és annak javára. Végredeletemben olyan földi, anyagi útravalót adományozott a dániai német és francia ajkú reformátusoknak, ami megalapozta gazdasági függetlenségüket.

Dániai reformátusok tiszteletadása – kantáta világpremierje az ünnepre

A fennállása 325. évfordulóját ünneplő koppenhágai gyülekezet egykori jötevője iránti tisztelete és hálája jeleként a roskildei dómtemplomban, ahol a királyné nyughelye van, a dániai református gyülekezetek díszkoszorút helyeznek el az ünnepi évfordulón. Ott és a gothersgadei ősi református templomban megemlékeznek arról, hogy az első református istentiszteletet 1698. november 10-én ott tartották együttesen a német és a francia kálvinisták. Ott és akkor más országból, talán Magyarhonból is voltak jelen református vendégek. Az állandó gyülekezeti tagságot nem csak a hitük miatt odamenekült franciák és németek alkották, hanem kereskedők, értelmiségiek is más országból. Ez a nyitottság a mai napig jellemzi az ottani „helvét hitvallású protestánsokat”, hiszen ebben a templomban ma koreai és ghánai, azaz ázsiai és afrikai református gyülekezet is otthonra talált. A 2014. november 9-i ünnepi hálaadó istentiszteleten lesz annak a kantátának a világpremierje is, amit *Christoph Ernst Friedrich Weyse* (1774-1842) komponált „Az Úr az Isten, rajta kívül más nincsen” címmel. Annyit érdemes megjegyezni e református zenésről, hogy nem csak a református templom orgonistája volt, hanem a királyi udvar zenészerzője is. Számos dalnak, karácsonyi éneknek, több mint 30 kantátának, Te Deum-nak, valamint hét szimfóniának is a szerzője. Munkái között található reformációi kantáta is férfikórusra és zongorára. A dán nemzeti himnusz első változatát is a református Weyse komponálta. A bemutatásra kerülő kantátát kórusra és zene-karra komponálta, valószínűleg 1794-ben született, s a Királyi Levéltár kéziratárában lelt rá a gyülekezet mostani kántora, orgonistája, *Mikael Gamaes*.

A dániai reformátusok története jól példázza, milyen eszközöket hasz-

nál Isten, a történelem Ura népe útjának segítségével, hogyan sodorja össze a királyi hercegnő sorsát a francia és német hitsorsosok életével. De azt is láthatjuk, mit jelent egy istenáldotta, hűséges református nagyaszonny a lutheránus dán tengerben, aki jótékonyágával évszázadokra biztosította a kisebbségi sorban élő reformátusok jövőjét emberi eszközeivel, amiket nem

tartott meg magának. És az is hozzátartozik e történethez, hogy a dániai reformátusok mindezt a jótéteményt igyekeztek alkotó munkával, gazdasági prosperitással meghálálni második hazájuknak. Ünnepeükön felcsendülő kantátájuk szavai 325 év jó bizonyosságával hitelesítik a zenemű címét: „Az Úr az Isten, rajta kívül más nincs”...

Örvendező vagyok! És akkor...?(!)

„Az ilyen nem sokat gondol élete múlásával, mert Isten megengedi, hogy szívből örvendezzen.” (Préd. 5, 19.)

Amit most leírok Számotokra, az nem csak december hónapra nézve és karácsony ünnepének közeledtével aktuális, hanem az év minden egyes napjának reggelére számom.

Az ember nagy feladata, hogy időről-időre növekedjen, épüljön, korának megfelelően gondolkodjon, éljen, viselkedjen, tegye meg a lehető legtöbbet, fejlődjön, mutasson példát, tanítson másokat... Vannak azonban dolgok, melyek kapcsán sokkal jobb lenne, ha az ember soha nem változna meg. Ilyen például a gyermeki öröm, kacagás, őszinteség, tisztalelkűség, az önfelelt boldogság a legegyszerűbb dolgok láttán és hallatán, amikor valaki hazaér, amikor szerettünk ránk mosolyog, ha megölelhetünk egy rég látott barátot, amikor lehullik az első hó... anyni, de anyni példát tudnék mondani, aminek az ember idővel elfelejt örülni, sőt, kínosnak érezzük, ha elmosolyodunk. Miért? Mert sok a stressz, nincs kedvem, megszoktam már, ugyan, holnap is lesz rá alkalmam, egyébként is, mi értelme?! Így nem lehet élni. Lehetnek hullámvölgyek, lehetnek rossz időszakok, amikor az ember legszívesebben befejezné a napját a reggeli kávé után, lehetnek valóban problémák az életben, viszont a barátságtalansággal és mogorvasággal, saját magunk hergelésével, vagy épp elnyomásával pozitív eredményt nem fogunk elérni. Igaz, nem kell átesnünk a ló másik oldalára sem, hogy majd egy mosoly mindent megold. Felelősségteljesen és tiszta lélekkel kell a dolgok elé állni, de ebben biztosan nem válik kárunkra egy kis derülést, kedvességet, bájosságot. Mindennek rendelt ideje van, és minden Isten akarata szerint történik.

Nem könnyű sem a változás, sem az állandóság. Nem mindig könnyű a könnyű út, és a nehéz sem mindig nehéz. Minden attól függ, hogyan állunk hozzá, kinek a segítségét kérjük, áldásként vagy átokként tekintünk a dologra. Igaz, az eredményhez vezető út során ingatagnak tűnhet az áldás-átok mibenléte és valósága, viszont Istenbe vetett hittel, reménnyel és igaz szeretettel lelkünkben, szívünk-

ben és szemünkben, kezeink és szavaink által meg tudjuk találni életünk eseményeinek igazi okát és célját, amiért a mi Urunk azokat az utunkba helyezte. Néha a határozott változás okán, néha jól megérdemelt megnyugvásért, olykor azért, hogy felnyissa a szemünket, vagy épp szelidségre finomítson. Isten az Ő ajándékait nem mindig csomagolja be szépen, Te viszont, amikor látod a kinyújtott kezet, nem is a díszpapír kell, hogy a lényeg legyen. Sőt, lehet, hogy az ajándékot sem látod a kezében, csak épp oda kell nyújtaniod kezéd, hajtaniod fejed, és meglátod, mit tesz. Bíz Rá, jobban tudja, mint Te, hogy mire van szükséged.

Kérlek Kedves Olvasó, ha lehet, most vedd kezébe a Bibliát és olvasd el a Prédikátor könyve 5. részének 9-19. közötti verseit és gondold végig az Előtted álló adventi időszakot. Józanul, kritikusan, lelki-

Simon András grafikája

ismeretesen. Sohasem késő belátni a hibákat és okulni belőlük. Akkor sem késő, ha most azt mondod, hogy márpedig Te tudsz olyat mondani, amin már nem lehet segíteni. Valóban, a múltat és múltbeli tetteinket már nem tudjuk megváltoztatni, viszont azzal, hogy a jövőben jobb emberekké igyekszünk válni, azzal máris tettünk egy nagy lépést Atyánk felé, a bűnbánat és bűnbocsánat felé, mely keresztyén mivoltunk számára sokkal fontosabb, mint a hitetlen „semmi értelme nincs, már mind egy” életvitel. Józan életöröm - ez kellene, hogy mindenki mindennapjának osztályrésze legyen, hogy örömmel fáradozzon, hogy vidám tekintettel lássa a nehéz napokban is Isten talán aprónak tűnő ajándékait, melyeket, ha jobban megvizsgálunk,

akkor a „talán aprónak tűnő”-t felváltja a „sivárságon is átragyogó”, megnyugtató sugallat, vagy épp erőteljes üzenet.

Miközben írom e sorokat, újra és újra elolvasom a fent említett igeszakaszt. S bár nem most lapoztam fel először a Biblia ezen sorait, mégis csak most látom, hogy ez a pár vers mennyire jól összefoglalja az Isten szemében kedves emberi magaviselet mibenlétét. Magába foglalja a Tízparancsolatot, a felebarát és Isten szeretetét, rámutat a lélek gyümölcseire és az Isten előtt utálatos dolgokra is. E pár sor kapcsán Jézus pár példázata is eszünkbe juthat: „Az igazi kincs” (Mt 6, 19-21), „Isten és a mammon” (Mt 6, 24), „A bolond gazdag” (Lk 12, 16-21)...

Próbáljunk meg az előttünk álló feladatokkal először leülni és átbeszélni, mit és hogyan kellene megvalósítani. Kérjük meg jó Atyánkat, hogy üljön le mellénk és legyen társunk a beszélgetésben. Kérjük, hogy adjon tanácsot, bátorítást, kellő indíttatást és hitbéli felkészültséget, hogy ne hiábavalóság legyen 2014. adventja, karácsonya; az új év napjai se csupán saját javunkra, mások rovására, bosszúságban, háborgásban, őrizetlenül teljen, hanem tudjunk örülni annak, amink van, amivel gazdálkodhatunk, leljük örömünket a fáradozásban és annak eredményében is. Minden nap adjunk hálát, hogy hálát adhatunk, köszönjük meg, hogy van mit megköszönnünk, és kérjük a jó Istent, hogy engedje meg számunkra, hogy szívből tudjunk örvendezni egyre többször. Szívből örvendezni..., egyedül otthon, vagy épp egy nagy közösség közepén. A lényeg, hogy őszinte legyen, és hogy tudjunk mosolyogni, kacagni, nevetni örvendezés közben.

Kívánom Kedves Testvérem, legyen Istentől megáldott, örömteli Advented, Karácsonyod, Új Esztendőd. Kívánom, hogy legyen egy állandó advent-karácsony körforgás a szívedben, lelkedben és életedben, hogy kérni és várni óhajtsd a Megváltót, hogy Ő meg is érkezen Hozzád minden alkalommal, s Te Őt befogadd.

Režic Annamária

GYÜLEKEZETEINK életéből

Templomszentelés Ipolyságon

Örömnappal ebrédeztünk 2014. szeptember 28-án az ipolysági reformátusság. Végre megvalósulhatott az álmuk, Isten segedelmével elkészülhetett az oly rég óhajtott gyülekezeti központ, s templomszentelésre gyűlhetett össze az ünneplő gyülekezet. Hosszú, borús, szeles időszak után a nap is újra kisütött ezen a hétfvégén, talán, hogy a templomból kirekedt ünneplő sereg is sütkérezhessen az Isten irántunk való szeretetében.

Végre elérkezett az idő, délután két órakor a *ipolysági Musica Aurea* Vegyeskar éneke mellett vonulhattak be a lelkészek az új templomba, majd felhangozhatott a zsoltár: Tebenned bízunk eleitől fogva...

A 65-ik zsoltár eléneklése után Kiss Pál, a Barsi

Egyházmegye esperese olvasta fel Nehémiás könyvének 2,1-8 verseit, majd Szűcs Zolán, az amerikai Kálvin Egyházkerület nyugalmazott püspöke mondott hálaadó imádságot.

Fazekas László, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke igehirdetése bevezetőjében elmondta, hogy nem örül, hanem ujjong benne a lélek. Bár ez az épület is ugyanolyan anyagokból készült, mint bármely más ház, de más a rendeltetése. Mert Isten ipolysági választott népének a különválasztott helye ez, egy elválasztott hely, egy megszentelt hely, mert itt Isten népe szembesülhet Isten kijelentésével.

- folytatás a 16. oldalon -

Presbiteri alkalom Nagykaposon

Az Ung-i és Zemplén-i Református Egyházmegye mintegy 110 presbiter és lelkésze gyűlt össze a nagykaposi református templomban a Presbiteri Szövetség által meghirdetett rendezvényre 2014. október 19-én. Egyházunk főgondnoka, Fekete Vince köszöntötte az egybegyűlteket, majd Pándy Árpád, a helyi gyülekezeti lelkészének igemagyarázata emlékeztette a jelenlevőket az Úrtól kapott hivatás

fontosságára, és arra, hogy e hivatást hűséggel kell betöltenünk. A Magyar Református Presbiteri Szövetség elöljáróinak és főgondnok testvérünk előadása következett. Ezt követően a nagykaposi gyülekezet látta vendégül a testvéreket. A két egyházmegyében már évtizedes hagyománya van a színvonalas presbiter képzésnek. Tapasztalatainkat, az eddig megtett út tanulsaigaival a későbbiekben szívesen segítjük

az újonnan formálódó Presbiteri Szövetség munkáját.

Csoma L.

Evangelizáció Deregnyőn

Harmadik alkalommal szolgált Dr. Szarka Miklós az Ung-i Reformá-

tus Egyházmegye evangelizációs hetén a Református Tanulmányi Központban Deregnyőn. A 2014. november 4-től, 8-ig tartó estéenkénti alkalmon az elmúlás és a Krisztusban

nyert vigasztalás volt az elhangzottak központi mondanivalója. A szolgálattevő nagyon érzékletes példákkal szólt a szenvedő, és emiatt sokszor kétségek közt élő ember helyzetéről. A kórházban eltöltött lelkigondozói évek tapasztalatai bizonyágtételének meghatározó részét jelentették. Az esténként több mint 100 résztvevő számára nemegyszer megrendítő élmény volt

hallani miként jut el sok Istenről tudni nem akaró ember a halálos betegség helyzetében az Isten kereséséhez és a Jézus Krisztusban kapott kegyelem elfogadásához. A betegség terhet hordozó testvérek számára volt lehetőség a személyes beszélgetésre, hitbeli megerősítésre is. Legyen áldott az Úr neve a Tőle kapott szeretetért!

CsL

Ünnepi istentisztelet - Legenye

A nyelvhatáron élő alsómihályi, legenyei- és bistei református gyülekezetek tagjait áldott alkalomra hívogatták a nemrégiben felújított legenyei református műemlék templom harangjai, 2014. november 30-án, advent első vasárnapján. Ez alkalommal a legenyei gyülekezet szervezésében, vendégül láttuk a magyarországi Semjén Református Egyházközségének lelkipásztorát, Fülöpné Vadon Erzsébetet, és a gyülekezet nőgyejesületének énekkarát. Külön örömet jelentett számunkra, amikor a környező falvakból és nem református testvérek, valamint a görög-katolikus gyülekezet lelkésze, Molcsányi Ivan és neje is részt vettek e számunkra jeles találkozón, így mintegy 90 lélek áldhatta a Mindenek Urát ezen az istentiszteleten.

Az igehirdetés szolgálatát Fülöpné Vadon Erzsébet végezte a Márk evangéliuma 10:46-52 alapján. A vak Bartimeus gyógyításának történetén keresztül emlékeztette a híveket arra, hogy az advent, a várakozás ideje mind-

nyájunk számára lehet Jézus gyógyító hatalmának befogadására, életünk megváltoztatására.

Az igehirdetést szlovák nyelvre a helyi lelkipásztor, Györky Szilvia fordította, majd szeretettel köszöntötte

a vendégeket. A semjéni református nőszolettség énekkara adventi és karácsonyi énekekkel hozták közelebb az ünnep üzenetét, s a színvonalas előadást végül a jelenlevők tapssal jutalmazták.

A koncert után a legényei református gyülekezet képviselőiben Zelvay Béla és Zelvay Tibor, az alsómihályi presbitérium nevében pedig Lacková Viola átadták a vendégeknek a gyülekezetek ajándékát, majd pedig minden jelenlevő

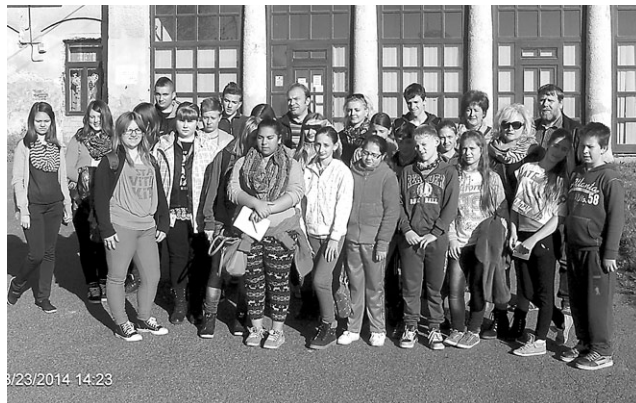
meghívást kapott a közös ebédre, amelyet a helyi községi hivatal kultúrtermében fogyaszthattunk el.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a legényei gyülekezetnek szeretetteljes vendéglátásáért, amellyel mindnyájunk számára emlékeztetéssé és valóban ünnepivé tették az istentiszteletet. Mindezt Istené a dicsőség.

Györky Szilvia

„Határtalanul” – a találkozás lehetősége

Ebben az évben másodszor adhatott szállást és ellátást a Tanulmányi Központ hozzánk érkező anyaországi diákcsoportnak. Október 24-27 között a Felsőnyárádi Alapiskola diákjai és tanárai keresték fel Ung-vidék és Bodrogekörtörténelmi nevezetességeit, s tapasztalták meg, hogy milyen gazdag ez a vidék történelmi emlékekben, s hogy megszámlálhatatlan szállal kötődik egymáshoz az anyaország és a trianoni határral elszakított területek magyarsága. A diákok nagyon jól szerkesztett munkafüzettel érkeztek, melyben már ott voltak a meglátogatni kívánt helyek, történelmi ismertetővel, térképpel. Esténként csoport-foglalkozáson foglalták össze aznapi élményeiket, majd mindenki saját füzetébe írhatta le, miként látta, és értette a nap folyamán tapasztaltakat. Jól felkészített, és vezetett közösség az utolsó napon a Vaján-i Református Egyházi Iskolát is. A diákok számára

maradandó élményt jelentett a látogatás, s a vendéglátók is hálát adnak Istennek a találkozás örömeért.
CsL

Beszámoló a Szőlőskén és Borsiban végzett felújítási és karbantartási munkálatokról

Szőlőskén a parókián az elmúlt évben beszereltettük a központi fűtést, lepadlóztattuk a szobákat, a folyosóra járólapokat rakattunk, kicseréltük a bejárati ajtót, bevezettük a földgázt. Elkészült a betonkockákkal kirakott bejárati járda is. Emellett önerőből elvégeztük a templom nyugati falán a nedvesség eltávolítását elősegítő szigetelési munkálatokat.

Borsiban a műemléktemplomot

belülről kimeszeltettük, a téglapadlózatot konzerváltuk, lefestettük. A

nagy mértékben átmedvesedett falakat kavicsal feltöltött árokkal vettük körül, ill. szigeteltük. A templomtető javítását, átfedését 2015 tavaszán szeretnénk elvégezni.

Illesse köszönet mindazokat, akik mint önkéntesek, mint vállalkozók és mint jószívű adakozók részt vettek az említett munkálatok elvégzésében. Legyen ezért Istené a dicsőség.

Sallai T.

Konfirmandus nap - Szádalmás, 2014. november 29.

2014. november 29-én reggel 9:00-tól délután 16:00-ig második otthonunkká vált a szádalmási teljes szervezett-ségű alapiskola tornaterme. A lelki alkalom az egyházme-gye missziói előadójának köszöntésével kezdődött, aki imádságban és a 2Móz 33, 14-15 verseivel kérte az Úr jelenlétét közös alkalmunkra: „Az Úr így felelt: Megnyugtat téged, ha az orcám megy veled? Mózes azt mondta: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!” Szükség volt Isten bölcs vezetésére, hiszen

65 konfirmandus, egy-házme-gyénk 14 lelki-pásztorja és 6 segítő vett részt alkalmunkon.

A köszöntés után kö-zös játék következett, amely az ismerkedést célozta meg. Nt. Buza Bodnár Aranka által vá-

lasztott, és vezetett játékok feloldották a gyermekekben és felnőttekben lévő gőrcsöt és feszültséget. A játékok mosolyt csaltak a gyermekek arcára. A közös éneklés szívpezdítően hatott, amelyben Nt. Hranýó Mihály, Nt. André János és Tt. Vargha Balázs segítségével a gyermekek szembesültek Isten átölelő jelenlétével, és énekeskönyvünk 312. dicséretét is megtanultuk: „Várv ember szíve készen...”

A főelőadást Tt. Vargha Balázs, szadelői lelkipásztor tartotta, aki a gazdag ifjú története alapján (Mt 19, 16-30) közelebb hozta a fiataloknak a ma is annyira aktuális ket-tőséget gyermekeink életében: A világi élet a facebook oldalán, valamint a templom padjai között megélt igés vasárnap. Reménység szerint, több kérdésre is választ kaptak a fiatalok, és a csoportbeszélgetések nyomán sok kérdés előjött, amely nyomasztotta őket. Hiszen volt szó a zsebpénz elköltésétől egészen a mindennapi tettekig. A mindennapi és nem mindennapi gazdagokról.

A közös együtt töltött ebéd után átismételtük az éneket, majd közösségi játékok alatt az ifjak egymásra találtak: közös szemszín, közös születési hónap, közös láb-szám, közös kisujj méret, közös kedvenc házi állatok alapján még jobban megismertük egymást. A vetésforgó-

ban elkészített csoportos vetélkedőkben pedig a biblia történet gazdagságára csodálkoztak rá a konfirmandusok. Volt igaz – hamis játék a bibliai történet nyomán, kipróbálhatták, hogy milyen átmenni a tú fokán, kirakóztak, a menny kapuja előtt is álltak és bebocsátásra vártak, versenyeztek az örök életért emberi cselekedetek nyomán, de kipróbálhatták azt is, hogy milyen csoportosan „belelát-ni” egymás szívébe, amit rajzokkal fejeztek ki. Végül mindenki átvehette jutalmát, ami egy igés kártya volt Jézus ígéretével: „Ahol a kincsed van, ott van a szíved is” (Mt 6,19), valamint egy kis édesség.

Alkalmunkat közös énekléssel zártuk, valamint Nt. Orémus Zoltán, esperes imádságával, aki hálát adott lelki

alkalmunkért, és kérte, hogy kincünk, amely cserépedényekben van elrejtve, ez adventi időszakban is növekedjék hitben, reménységben és szeretetben.

Közös alkalmunk azt célozta meg, hogy minden ifjú akkor lesz gazdag, ha megtapasztlja, hogy szívet osztva szét, ő maga is gyarapodott Isten és emberek előtti kedves-ségben. Isten mellett döntve, Vele járva és Általa támogatva megvallhatjuk: „Nekem nincs más Rajtad kívül Jézus életem forrása vagy, Kézzeled, lábbal, szívvel, szájjal, Dicsérlek Uram.”

Ha Isten segít bennünket és megtartja életünket, így legközelebb, az újévben 2015.május 01-jén közös túrázásra hívjuk a konfirmandusokat. Egyedül Istené a dicsőség!

Buza Zsolt

missziói előadó

Tisztújítás - Szlovákiai Keresztyén Református Nőegyesület

A 2014. évben lejárt a SzRKE nőegyesületi elnökségének 5 évre szóló megbízatása. A tevékeny év után, november 29-én, délután 14:00 órai kezdettel került sor a tisztújító közgyűlésre a deregnyői Református Tanulmányi Központban.

Egyéb kötelezettségei miatt, a Nőegyesület leköszönő elnöke, Porubán Fülöp Angéla nem tudott személyesen megjelenni az alkalmon, ezért levelét a közgyűlést vezető országos titkár, Györky Szilvia olvasta fel, amelyet az országos pénztárnok, Kótká Magdolna beszámolója követett.

A jelenlevők a következő tagokat jelölték, és választották meg az elnökségi tisztségekre:

Országos elnök: Györky Szilvia
Társelnök: Csoma Valéria
Tiszteletbeli elnök: Szabóné Kozár Éva
Titkár: Bodnár Ilona
Pénztáros: Kótká Magdolna
Számvevők: Bodák Judit, Popély Erika

A közgyűlés után a jelenlevők szeretvendégségen vettek részt, amelyet kedélyes beszélgetés és áldáskívánások követték.

Az új vezetőség munkájára Isten áldását kérjük.

Györky Szilvia

Advent

A karácsony előtti négy vasárnapot a keresztyének adventi vasárnapnak nevezik. Az idén november 30-ára esik advent első vasárnapja, ez az egyházi év kezdete. Maga a négyhetes időszak az egyházi évben az advent nevet viseli. Az advent szó eredetüül szolgáló latin szó eljövetelet jelent, és keresztyén értelemben Krisztus eljöveteletére vonatkozik. Az egyház ünneprendjében ez a hónap a fokozott Krisztus-várás jegyében telik. Várják a keresztyének a nap-tár szerint következő karácsonyt, hogy emlékezzenek Krisztus születésére, vagyis az Ő első eljöveteletére. Számot vetnek e várakozási időben azzal, hogy Isten megtartotta szavát, mert amint régi választottjainak megígérte a Szabadítót, úgy el is küldte. Betlehembben az első kará-

csonykor megszületett a Megváltó.

Az advent ugyanakkor Krisztus második eljöveteletére, más megfogalmazással szólva a visszajöveteletére figyelés időszaka is. Az első húsvétkor feltámasztotta Isten Fiát, Jézus Krisztust, aki a Szentlélek által jelen van láthatatlanul, és gondot visel a benne bizókra. Isten ígérete azonban úgy szól, hogy Krisztus egyszer visszajön látható formában, ítéletet tart, és újjáteremti a világot. Krisztus új világában nem lesz többé bűn, betegség, nyomorúság, halál, hanem Isten szeretete tölti be azt. Ennek a várását hordozza az advent távlati üzenete.

Csohány János

Istentől áldott, örömteljes karácsony

Ahogy a Szentírás leírja, Betlehem vidékén pásztorok örködnek éjjel a nyájuk mellett. Váratlanul, az Úr dicsőségének ragyogó fényességében megjelenik nekik az Úr angyala. Ennek látására nagy félelemben estek. Miért rémültek meg ennyire?... Azért, mert összeroskad félelmében a nyomorult, bűnös ember mikor a szent, büngyülölő Úr Isten közelít hozzá. Fél ítéletétől „Mert rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni.” (Zsid.10:31) Ez a nagy félelem ott lakozik minden ember lelke mélyén Ádám bűnbeesése óta, mikor az Úr megszólító szavára, félelmében elrejtőzött feleségével a fák bokrai között. János apostol Jézus Krisztus mennyei fény ragyogásában meglátva, lábaihoz esett, mint egy holt.

Az Úr a tőle elszakadt bűnös embert mikor megszólítja, nem elveszteni, hanem megmenteni akarja. Nem ítéelő, vigasztaló üzenetet küld angyalával a nagy félelemben remegő pásztorokhoz: „Ne féljete, mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma néktek, az Úr Jézus Krisztus a Dávid városában.” (Luk.2:10,11) Az angyallal hirtelen mennyei seregek sokasága jelenik meg. Ezek az angyalok, akik a mennyben egyetlen megtért bűnös ember újjászületésének örvendeznek, most e földön soha nem látott nagy mennyei karban dicsóítik a magasságos Úr Istent, aki Üdvözítőt küldött a föld minden népének és békességet hirdetnek az embereknek.

Ezt az egyedüli, többé nem ismétlődő mennyei jelenséget az Úr csak kísérőül adta Jézus születéséhez. Mert bár Fiát szegénységben, megalázva küldte a világba, születését mennyei dicsőséges fényvel „díszítette” fel. Ennek a látására - az emberi bölcsességet megszegyenítve - az Úr csak néhány lenézett egyszerű pásztor embert méltatott, és őket rendelte a nagy örömezenet első hirdetőinek is. Azóta a történelem viharos és nyugalmas korszakaiban, olykor elhalkultan, de mindig megújult erővel hangzik a föld min-

den népének.

Milyen nagy áldás, hogy bár nem angyali, hanem emberi szóval ma is hangzik... Karácsony ünnepén kiváltképpen Jézus születéséről szólnak az igahirdetések, és erről zengnek az énekek. Ünnepelnek még azok is, akik a karácsony csodálatos eseményeit csak gyermekeknek való szép meséknek tartják. De még a keresztyénség számára is a karácsony a hozzá fűződő sokféle világi szokások által lassanként eltért igazi rendeltetésétől. Ahol a karácsonyfa csillogó ragyogása, az ajándékozás kedvességei, az étellel, itallal dúsan terített asztal fontosabbakká váltak a lelki ajándékoknál, eltakarták az Úr Jézust, akinek az ünnep középpontjában kellene állni. Az ilyen ünneplés csak édes hangulat, csalóka örömei hamar elszállnak, elenyésznek a szürke hétköznapok küzdelmeinek forgatagában. A lelki életek belső világában, sem a gyülekezet életében nem hozott megújulást. Utána keserű csalódottsággal sóhajt fel az üresen maradt szívű ember, hát csak ilyen egy-két napig tartó örömet hozott Jézus?!... Bizonyára nem. A bűn és a Sátán rabságában vergődő, abból szabadulni képtelen embernek küldött Megváltót a mindenkit üdvözíteni akaró Isten.

Aki a gyermek Jézusban nemcsak a világ, hanem a hit által, a neki is küldött Megváltót ismerte meg, és szívét kitarva neki átadta, hogy ő legyen annak Ura, a haláltól és ítélettől rettegő félelemmel telt lelkébe Krisztus békességet ad. Nem a világ szerinti, az ő békességét a bűnbocsánatot és az örökélet nyert szív békességét, mely elveszithetetlen, és elkíséri minden nyomorúságán át élete végéig. Van-e ennél drágább értékebb ajándék?... Ezt hozta Krisztus. Aki általa ezt elnyerte, szíve megtelik nagy örömmel, és hálaadással dicsóít Istent „kibeszélhetetlen” ajándékáért. Így lesz Istentől áldott, örömteljes boldog karácsonya.

Erdélyi Zoltán

„A karácsony nem édes költészet, nem boldog álmodozás - sokan ugyan ezt hiszik. A gyermek Jézus nem játszótárs akar lenni, hanem Királyunk. Ezért a karácsonyt csak az örök beteljesedés fényében értjük meg. A jászol mellett felcsendülő ének hangja a tökéletességre jutott megváltott sereg ajkán teljesedik majd ki. Aki a gyermek előtt térdre borul, Krisztust, a Királyt imádjá, akinek kegyelmes uralma örökkön-örökké tart majd.”

Bodelschvingh

Egy püspök emlékezete

Főtiszteletű Horváth Zsigmond (1914-1988)

A püspök is ember, s ha lehet, ezt az emberi arcot szeretném pár sorban felvillantani. Prágai teológusként, Budapestről jövet, egy vasárnap délután társammal, Pándy Árpáddal, leszálltunk a vonatról, mondva: Ismerjük meg Komáromot. Rövid nézelődés után a református templomhoz értünk, ahol az istentisztelet a végéhez közeledett, majd a parókia udvaron, a lelkész meglátva a két nézelődő ismeretlent, megkérdezte, honnan vagyunk, és kik vagyunk. A választ hallva, a legközvetlenebb módon vacsorára invitált minket az akkori legelegánsabb étterembe, az Európa szállóba. Akkor hallottam először az atyai megszólítást: „Te gyerek!” S ebből nem csengett ki semmilyen lekicsinylés, csak a korkülönbség. Csak amikor ismét vonatra szálltunk Prága felé, tudatosult bennünk, hogy egyházunk püspök-helyettesének voltunk a vacsoravendégei. Amikor megszületett, már dúltak az első világháború véres harcai. Amikor tisztségeit viselte, a lélekromboló „ideológiai háború” pusztított. Püspökké választása idején, az akkori „inter”-nacionalista állami szervek megpróbálták a 90 százalékban magyar egyház élére szlovák vezetőt kényszeríteni. Személye az állami hatóságok számára átmeneti megoldás volt, s a mellette helyettesként szolgáló szlovák szolgatársat kívánták így „helyzetbe hozni.” A terv első lépése az akkori „Eperjesi Egyházmegye”

(ma Ungi és Nagymihály-i) lett volna, ahol a szlovák esperes kizárólagosságát kívánták elérni 1985-ben. Ekkor, helyettes lelkészként, Hanván tolmácsoltam az itt szolgáló, magyar öntudatú lelkészek elutasító véleményét, kérve, hogy magyar esperese legyen az egyházmegyének. Ismét hallhattam a „gyerek” megszólítást, amelyből a féltés csendült ki. Majd 1986-ban a beiktatási szolgálat Deregnőn, ahol tapasztalhattuk, nem lett szlovák esperes, s a magyar főjegyző vezeti az egyházmegyét. A következő évben, 1987 november 17-én, a Komáromban tartott zsinaton és lelkésszentelésen súlyos betegsége miatt nem volt jelen. Ekkor a szlovák helyettes megpróbálta elérni, hogy a felszentelendő lelkészek, tekintet nélkül nemzetiségükre, mindkét nyelven mondják el a felszentelési esküt, ami ismét tiltakozást váltott ki

az ungi felszentelendő lelkészek részéről (Fülöp Sándor és e sorok írója). Ennek az lett az eredménye, hogy néhányan csatlakoztak a tiltakozókhoz, s csak anyanyelvükön mondták el az esküt. Akkor én, a „gyerek”, egyedül viselve a palást alatt bocskai-öltönyt, a velem szemben ülő hitvesemet és két éves lányomat néztem, és némán hallgattam a többség miként mondja a kényszerített szlovák esküszöveget. Sajnos Főtiszteletű Horváth Zsigmonddal már nem találkozhattam, s az 1988-ban bekövetkezett halála után egy más időszak előszele érintette meg a gyászolókat. Istennek legyen hála, hogy beteg és egyre erőtlenebb testi mivoltában is eszköz volt az Ő kezében, hogy hitünk és nemzeti hovatartozásunk ezen egyszerű ellenállással is kifejezésre jusson.

Csoma László

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Jórám király

Jósáfát uralkodása alatt virágzó orszaggá lett Júda, de az utána következő időszakban rosszabbra fordult a királyság helyzete. A Bibliai kijelentés szerint ennek oka az északi országgrésszel, Izraellel kötött szövetség volt az oka. Izrael, ugyanis Aháb király uralkodása idején a bálványimádást szorgalmazta. Aháb felesége a föníciai Jezabel volt, akinek apja Szidón király volt. Ezzel a házassággal a föníciai bálványok imádása Izrael kultúrájának hivatalos része lett. Jezabellel 450 Baál próféta és 400 Asérá próféta jött Izraelbe, s az ország eltávolodott Istentől és Júdától, amelyik továbbra is a mindenható Istent követte. A próféták megtérésre hívták a népet. Ez a kor volt Illés kora, aki csodálatos dolgokat tett, és Baál elutasítására buzdított.

Jósáfát, Júda király, szövetséget kötött az északi királysággal, Izraellel. Ezzel a zsidó törzsek újraegyesítésének politikai célját igyekezett megvalósítani, hogy Izrael királysága el ne vesszen. Jósáfát és Aháb a szövetséget házassággal is megpecsételték, Aháb lányát, Atalját, Jósáfát király fia, Jórám vette feleségül. „Harminckét éves volt, amikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. Izrael királyainak útján járt, ugyanúgy élt, mint Aháb háza népe, mert Aháb leánya volt a felesége. Azt tette, amit rossznak lát az Úr.” (2 Királyok 8) Apjának, Jósáfátnak halála után Jórám ugyanúgy viselkedett mint a környező országok királyai, és nem úgy, mint egy Dávid házából származó király, aki hisz Istenben. Az uralkodóházon belüli pozíciója megerősítése

érdekében nagy pusztítást vitt véghez. „Amikor azonban Jórám elfoglalta apja királyságát, és megszilárdult hatalma, összes testvérét fegyverrel gyilkoltatta meg, sőt néhány izráeli vezető embert is.” (2 Krónikák 21) Rövid uralmát a hibák sorra jellemzi. Júda országa politikai, vallási és társadalmi válságba jut, ami az emberi életeket nemzedékek során keresztül befolyásolta. Megszűnt a politikai biztonság, és belpolitikai harcok színterévé vált a királyság. Ezért, mások mellett, Jórám felesége, Atalja is felelős volt. A főniciai származású királynő, mint az anyja Jezabel, mindent megtett azért, hogy Júdát a kánaáni mintára formálja. Az ország minden részén áldozati oltárokat állítottak, és a népet idegen istenségek imadására kényszerítették. Bálványáldozati helyek készültek Júda hegyein és magaslatain és Jeruzsálemben. Illés próféta, a veszély láttán, Jórám királyt tette felelőssé mindezért, és levélben figyelmeztette az uralkodót, hogy „elveszíted feleségeidet és egész vagyonodat, te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, annyira, hogy betegségem miatt minden nap kijön a beled.” A sorozatosan elkövetett bűnök a királyság széthullását okozták. Az edomiták, kihasználva az alkalmat, fellázadtak Jórám király ellen. Amikor az uralkodó megpróbálta elfojtani a lázadást, az edomiták az éj leple alatt meglepték a királyi sereget és győzelmet arattak, s így felszabadultak Júda fennhatósága alól. Ezzel meggyengült a Júda királysága, s elvesztette fő bevételi forrását, amely a szaud-arábiai félszigettel kereskedő kara-

vánokból származott. Az Arawa sivatag rézbányáit is elvesztette Jórám. Az edomiták pedig ismét veszélyes ellenségek lettek. Isten elhagyta Júda házat, s helyét idegen bálványok foglalták el, s az ország ellenségei megerősödtek. Júdának ez a tette egyáltalán nem szolgálta a nép javát. Épp ellenkezőleg, háborúk időszaka következett. Pusztai törzsek támadtak az ország népére és elpusztították a déli országrész falvait és városait. A filiszteusok, akik Dávid idejében békében éltek a választott nép szomszédságában, most megtámadták Jórám királyságát. A nép körében egyre többen veszítették el hozzátartozóikat, maga Jórám király is elvesztette fiait. Akik hűségesek maradtak az Úrhoz, felismerték az események lelki hátterét. Sokan elmenekültek Jórámtól, és Libnában, a léviták városában kerestek menedéket. Ott gyülekeztek mindazok, akik nem értettek egyet a király által követett vonallal, és tovább kívántak szolgálni Istennek. A Biblia józanul foglalja össze az eseményeket: „Így volt ez napról napra, és amikor eljött életének a vége, két napig kizáródott a bele a betegség miatt, és szörnyű kínok között halt meg. Népe nem gyújtott olyan tüzet a tiszteletére, mint amelyet ősei tiszteletére gyújtott. Harminckét esztendő volt, amikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. Elment örömtelenül, és eltemették Dávid városában, de nem a királyi sírba.”

*Dr. Avshalom Kapach, Israel Heute
Ford. Csoma László*

Eszék-Baranya megyében járt a spliti Új Magyar Kulturális Központ

Október utolsó napjaiban a spliti ÚMKK tagjai útra kelték és Eszék-Baranya megyébe látogattak egy teljes hétvégére. Tartalmas és nagyon vidám órákat töltött itt el a csapat, köszönhetően a kedves, otthonias vendéglátásnak.

2014. október 24-én, pénteken a kora reggeli órákban útra kelt a kis közösség, hogy eleget tegyen a hercegszöllősi Magyar Folklorest szervezői meghívásnak és ellátogasson az ország észak-keleti felébe egy fellépéssel egybekötött kirándulásra. Az ÚMKK tagjai mellett az utazóközönség része volt a spliti Makedón kisebbségi egyesület csapata. A két egyesület jó kapcsolatot ápol a dalmáciai mindennapokban, s a makedón közösség ez alkalommal is lelkesen támogatva a magyar csoportot, szívesen csatlakozott hozzájuk.

„*Utunk Bosznián keresztül vezetett Baranyába. A gyerekek, de a felnőttek nagy öröme is a hegyes-dombos vidék egy részét friss hó borította. Volt ott öröm, hógolyózás, mely után kellemesen esett a helyi csevap-specialitás. Az egész napos út fárasztó volt, de mégis vidám hangulatban telt. A gyerekek különféle játékokat játszottak, a makedón és magyar csoportok felváltva énekelték régi és új dalaikat. Estefelé, mikor újra átléptük az országhatárt, már a kilométereket számoltuk, s izgatottan vártuk, hogy megérkezzünk.*» - meséli Pincolić Anikó.

A csapat szálláshelye Pélmonostoron volt a Magyar Kultúregyesület Vendégházában, ahol kedves, családias fogadtatásban volt részük. Az este ismerkedéssel, beszélgetéssel és énekléssel telt, majd pedig mindenki nyugovóra tért.

Másnap, szombaton a kiváló reggeli után Pécsre indult a

dalmát busz, hogy ott kellemes órákat töltsenek el utasai. Pécssett meglátogatták a Porcelánmúzeumot, ahol a felnőttek meglepetésként az értékes porcelánkiállítás, a gyerekek pedig egy interaktív foglalkozáson vehettek részt. Majd a belváros következett, a főtér megtekintése, valamint minden jelentősebb helyet, épületet igyekeztek megmutatni a makedón barátainak. Visszatérve szálláshelyükre a magyar közösség hozzájárult a készülődéshez, ugyanis este 18 órai kezdettel a hercegszöllősi felújított kultúrházban a Magyar Folklorest alkalmával mindhárom szakcsoportjuk, úgymint a Bóbita gyermekcsoport, a Viola énekkar és a Csárdás néptáncsoport fellépett. Mint külön kiemelt vendégek megtisztelve érezték magukat, s egy kis személyes ajándékkal is kedveskedtek a szervezőknek. Remekül megrendezett este volt, melyen a csoportok tagjai valóban felszabadultan és örömmel vettek részt. A hivatalos programot a bőséges vacsora, valamint kellemes szórakozás, ének és tánc követte.

„*Örömmel tölt el, hogy a baranyai magyarság előtt mindhárom szakcsoportunknak volt lehetősége bemutatkozni. Köszönet a meghívásért a szervezőknek. Az egyesületi tagoknak külön élményt jelentett, hogy lehetőségünk volt ellátogatni közösen az anyaországba is.*» - nyilatkozta Rogošić-Radnics Zsuzsanna, az ÚMKK alelnöke.

„*Vasárnap reggel Juhász Sándor, a MESZ elnöke is tiszteletét tette közösségünkben egy rövid beszélgetésre. Majd elköszöntünk hercegszöllősi vendéglátóinktól, s Karancs etno falu felé vettük az irányt. Itt az „Ivica és Marica” nevű tanyán láttak*

minket vendégül helyi finomságokkal, étellel-itallal. Nagy örömmünkre Sója Dénes képviselő úr is csatlakozott hozzánk egy kis diskurzusra. A gyerekek a nagy udvaron focizhattak, biciklizhettek, állatokat simogathattak, hintázhattak, kedvükre játszhattak, mi több, a házigazda egy kis lovaglásra is meginvitálta az érdeklődőket. Az ebédünk finom vadas pörkölt, valamint halászlé volt, mindemellett kolbászt, tepertőt, és különféle házi készítményeket kóstolhattunk és vásárolhattuk.» - nyilatkozta Polozsányi Szilvia.

Ebéd után a csapat ellátogatott a Baranyai házba, ahol is az „Elfeledett idők utcáján” végigsétálva, betekintést nyerhettek a régmúlt idők szokásaiba, hagyományaiiba. Megismerkedhettek a régi mesterségekkel, melyekről a házigazda bőszavúan, jókedéllyel mesélt, majd az „utca végén” egy-egy szöggel mindenki beleverhette gondjait-bajait egy kalapáccsal az ott álló nagy fába. Ezután buszra szállva sok-sok új élménnyel gazdagodva elindult a közösség hazafelé.

„Az egyik legjobb hangutban eltelt közös programja volt Kulturális Központunknak ez az együtt töltött három nap. Tagjaink hatalmas erővel vetették bele magukat a felkészülésbe, aminek gyümölcsét szombaton le is arathattuk, hiszen színvonalas fellépésünket sokan megdicsérték. A jókedv és a nevetés egész úton elkísért minket. Alig várom, hogy újra útrakeljünk

és újabb kihívásoknak eleget téve mutathassuk be tagjaink munkáját és a magyar hagyományok iránti szeretetét.» - mondta el lapunknak Tornyi Adrienn.

Az ilyen kirándulások jó lehetőséget kínálnak arra, hogy a közösségen belül jobban megismerjük egymást, valamint, hogy újabb ismeretségekre tegyünk szert. Így történt ez esetünkben is. A hétvége rengeteg beszélgetéssel, nevetéssel, nagyobb problémáktól mentesen telt, így valóban elmondhatjuk, hogy kikapcsolódtunk, feltöltődtünk, élményekkel, tapasztalatokkal, új ismerősökkel gazdagodtunk.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Folklórest szervezőinek a meghívásért, és a MESZ támogatásáért, a pélmónostori, hercegszöllősi és karancsi házigazdák kedvességéért és szeretetéért, a lehetőségért, hogy ott lehettünk és magyar környezetben tölthettünk egy nagyon szívemelengető hétvégét. Köszönet Központunk elnökének, Rupčić Bettynek a szervezésért, Barbir Olgának a csoportok felkészítéséért, Polozsányi Szilviának és az Egyesület többi tagjának is a kirándulás szervezésében való munkálkodásáért. Bizunk benne, hogy még sok ilyen kellemes és örömteli eseménynek lehetünk majd együtt részesei.

R.A.

Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület

Értesítés

Értesítés

Értesítés

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület 2014. november 21-én, Hanván tartott közgyűlésén módosította Alapszabályát és a Segélyalap szabályzatát. Ennek értelmében a 2015. január elsejétől a Lelkészegyesület tagja lehet az is, aki nem kíván a Segélyalap tagja lenni. A Segélyalap pénztárába önkéntes alapon történik a befizetés, minden tag a saját lehetőségei szerint fizet egy általa eldöntött összeget. A befizetések határideje: 2015. február utolsó napja.

1. A Lelkészegyesület tagsági díja: 5 Euró
2. Segélyalapi tagság: önkéntes összegű tagsági befizetés

Csoma László, egyesületi elnök

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László
Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztyén
Gyülekezet
Szerkesztőség:
főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor
kárpatmedencei tudósítóink:
Fábián Tibor, Szenn Péter
Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk

A Kárpát-medence Reformátussága

„25 év jogállamiságba vetett hitünk dönt ma meg”

Jogerős döntés született a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium ügyében: a román bíróság döntésének értelmében a református egyház elveszíti tulajdonjogát az ingatlan felett. Az Erdélyi Református Egyházkerület az alábbi közleményben reagált az ítéletre.

„25 év jogállamiságba vetett hitünk dönt ma meg azzal, hogy a Ploiești-i táblabíróság jogtalanul elvette az Erdélyi Református Egyházkerulettől a Református Székely Mikó Kollégium épületét. Olyan állapot állt elő, amivel a román állam azt jelezte a reformátusoknak, a kisebbségieknek, hogy nem ugyanazok a jogok illetik meg, mint bárki mást ebben az országban. Nem akarunk másodrendű állampolgárok lenni, és követeljük az államtól, hogy mondja ki, hogy a kisebbségek mire jogosultak. Nem akarunk abba a helyzetbe jutni, amibe a szászok jutottak, hogy másodrendűek, eladhatóak lettek.

Újra kell gondolnunk az egyház és állam viszonyát a következő időben, ezért november 29-re, szombatra rendkívüli egyházkerületi közgyűlést hívunk össze 11 órára a kolozsvári Kétágú templomba, ahol az egyházkerületi közgyűlés meghatározza, hogy milyen irányba indulunk tovább.

Az a lojalitás és a jogállamiságba vetett hitünk, amivel ezekben az esztendőekben a román állam iránt viseltettünk súlyosan károsult. A leginkább az fáj, hogy egy egész közösséget, ha nem többet a 700 000 lelket számláló református közösséget arcul csapták, hazugnak, csalónak, követelőzőnek nevezték. Ez számunkra erkölcsi kérdés, nem egy épület léte, vagy nem léte a tét. Ez a visszaállamosítás azt üzeni, hogy ebben az országban bármikor bármit meg lehet tenni. Ugyanakkor igazságtalanság történt azokkal szemben is, akik a munkájukat végezték.

Ez a kérdés azért lehet súlyos a következő időszakra nézve, mert az összes református kollégium ebben a helyzetben van, hiszen azt a tényt nem akarták elfogadni, hogy a református egyház felépítése és rendje szerint minden hozzá tartozó intézmény külön

jogi személyiséggel rendelkezett. Ez az a tény, amit most egyértelműen megtagadtak. Ha a román állam nem akarja érteni és beismereni a tényeket, akkor mindig találhatnak olyan jogi vesszőhibát, amivel bármikor bármit meg lehet tenni.

Határozottan visszautasítjuk az államnak ezt a hozzáállását. Egyértelmű diszkriminációnak tartjuk, hogy míg a többségi egyháznak szállodákat és több millió euró értékű ingatlanokat adományozott, addig a kisebbségi egyháztól azt is elvette, ami a sajátja volt! Ragaszkodunk az egyház autonómiájához! A román állam most minden ,90-től erre visszaszerzett ingatlan birtokviszonyát megkérdőjelezte. A református egyház tulajdonának alig egyharmadát adták vissza, most pedig erről az egyharmadról is azt mondja, hogy törvénytelenül és jogtalanul került vissza jogos tulajdonosához. Ettől kezdve már csak a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága marad lehetőségként, ahol meg kell hallják az európai keresztyénség, reformátusság tiltakozását!

„Te pedig, emberfia, prófétálj Izráel hegyeinek, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr igéjét! Így szól az én Uram, az Úr: Mivel az ellenség hahotázva azt mondta rólatok: Birtokunkba kerültek az ősi halmok! – ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel szájukra vetek titeket a rágalmakat terjesztő népek, azért, Izráel hegyei, halljátok az én Uramnak, az Úrnak igéjét!

Ezért így szól az én Uram, az Úr: Fölemelt kézzel esküszöm, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltérniük, hogy gyalázzák őket!

Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket.”

(Ezékiel könyve 36, 1-4a-7-9)

Kató Béla, püspök, Markó Gábor, főgondnok
- reformatus.hu -

Mályiban ülésezett a Generális Konvent

A jövő évi költségvetésről, a kazánprogram folytatásáról, és a reformáció 500 éves évfordulója kapcsán tartandó programsorozatról is tanácskozott a Generális Konvent elnöksége Mályiban, hétfőn és kedden.

A Kárpát-medencei református egyházvezetőket tömörítő testület a 2015. évi költségvetés elfogadása mellett a nyugati diaszpórákban élő, egyre gyarapodó magyar reformátusok támogatásáról egyeztetett. Hosszan tárgyaltak a zavaros ukrán politikai helyzet következtében kialakult, a kárpátaljai magyar reformátusokat is érintő nehézségekről, támogatásukról biztosítva a határon túliakat. Ezt megerősítve a kárpátaljai parókiák vegyes tüzelésű fűtését segítő kazánprogram folytatásáról döntöttek.

Stratégiai elgondolások születtek a reformáció 500 éves évfordulója alkalmából, 2017-ben rendezett programsorozattal kapcsolatban, de szó volt a Budapesten tartandó Közép-Európai Keresztyén Találkozóról, és a Kárpát-medencei Református Oktatási Alap adománygyűjtéséről is.

A kétnapos, cikluszáró ülés az egyházi tisztújítás jegyében zajlott. A jelenlegi felállásban most utoljára egyeztető testület tagjai

megköszönték Bölcseki Gusztáv zsinati lelkesi elnöknek a magyar református egységért végzett munkáját. A részegyházak beszámoltak a választások aktuális állásáról: Felvidéken és Kárpátalján az eddig hivatalban lévő elnökség folytathatja a szolgálatot, Magyarországon a szavazatokat december elején összesítik.

Kojsza Péter, forrás: tirek.hu

Ifi Rejtvény

Jutalomban részesülnek:

A 8. számú keresztrejtvény megfejtői közül jutalomban részesül:
Tomovics Erika - Réte, **Kocsis Dóra** - Dunamocs, **Szaniszló Dominik** - Szeszta, **Keresztúry Krisztián** - Nagykövesd, **Bodnár Klaudia** - Vajkóc

A 9. számú keresztrejtvény megfejtői közül jutalomban részesül:
Tóth Ilona - Kamocsa, **Kenéz Roland** - Örs, **Markó Boglárka** - Csicsér, **Vida Boglárka** - Ladmóc

A jutalmat az illetékes Lelkesi Hivatalban lehet átvenni!

A felújított zempléni műemlék református templom

Július

1	Sz	Tihamér, Annamária
2	Cs	Ottó
3	P	Kornél, Soma
4	Sz	Ulrik
5	V	Emese, Sarolta, Cyрил és Metód
6	H	Csaba
7	K	Apollónia, Ciriil
8	Sz	Ellák, Teréz
9	Cs	Lukrécia
10	P	Amália
11	Sz	Nóra, Lili
12	V	Izabella, Dalma
13	H	Jenő
14	K	Őrs, Stella
15	Sz	Henrik, Roland
16	Cs	Valter
17	P	Endre, Elek
18	Sz	Frigyes
19	V	Emília
20	H	Illés
21	K	Dániel, Daniella
22	Sz	Magdolna
23	Cs	Lenke
24	P	Kinga, Kincső
25	Sz	Kristóf, Jakab
26	V	Anna, Anikó
27	H	Olga, Liliána
28	K	Szabolcs, Ince
29	Sz	Márta, Flóra
30	Cs	Judit, Xénia
31	P	Oszkár

Augusztus

1	Sz	Boglárka
2	V	Lehel
3	H	Hermína
4	K	Domonkos, Dominika
5	Sz	Krisztina
6	Cs	Berta, Bettina
7	P	Ibolya
8	Sz	László, Oszvald
9	V	Emőd
10	H	Lőrinc
11	K	Zsuzsanna, Tiborc
12	Sz	Klára
13	Cs	Ipoly
14	P	Marcell
15	Sz	Mária
16	V	Ábrahám
17	H	Jácint
18	K	Ilona
19	Sz	Huba
20	Cs	István, Magyar nemzeti ünnep
21	P	Sámuel
22	Sz	Menyhért
23	V	Bence
24	H	Bertalan
25	K	Lajos, Patrícia
26	Sz	Izsó
27	Cs	Gáspár, Gebhárd, Zoárd
28	P	Ágoston
29	Sz	Beatrix, Erna, SNP
30	V	Rózsa
31	H	Erika

Szeptember

1	K	Egyed, Egon
2	Sz	Rebeka, Dorina
3	Cs	Hilda
4	P	Rozália
5	Sz	Viktor, Lőrinc
6	V	Zakariás
7	H	Regina
8	K	Mária, Adrienn
9	Sz	Ádám
10	Cs	Nikolett, Hunor
11	P	Teodóra
12	Sz	Mária, Guidó
13	V	Kornél, Ludovika
14	H	Szeréna, Roxána
15	K	Enikő, Melitta
16	Sz	Édit
17	Cs	Zsófia, Hajnalka
18	P	Diana
19	Sz	Vilhelmina, Vilma
20	V	Friderika
21	H	Máté, Mirella
22	K	Móric
23	Sz	Tekla
24	Cs	Gellért, Mercédesz
25	P	Eufrozina, Kende, Kleofás
26	Sz	Jusztina
27	V	Adalbert
28	H	Vencel
29	K	Mihály
30	Sz	Jeromos

Október

1	Cs	Malvin
2	P	Petra
3	Sz	Helga
4	V	Ferenc
5	H	Aurél
6	K	Brúnó, Renáta
7	Sz	Amália
8	Cs	Koppány, Etelka
9	P	Dénes
10	Sz	Gedeon
11	V	Brigitta, Gitta
12	H	Miksa
13	K	Kálmán, Ede
14	Sz	Helén
15	Cs	Teréz
16	P	Gál
17	Sz	Hedvig
18	V	Lukács
19	H	Nándor
20	K	Vendel
21	Sz	Orsolya
22	Cs	Előd
23	P	Gyöngyi, Magyar nemzeti ünnep
24	Sz	Salamon
25	V	Blanka, Bianka
26	H	Dömötör
27	K	Szabina
28	Cs	Simon, Szimonetta
29	Sz	Nárcisz
30	P	Alfonz
31	Sz	Reformáció ünnepe, Farkas

November

1	V	Marianna
2	H	Achilles
3	K	Győző
4	Sz	Károly
5	Cs	Imre
6	P	Lénárd
7	Sz	Rezső
8	V	Zsombor
9	H	Tivadar
10	K	Réka
11	P	Márton
12	Cs	Jónás, Renátó
13	P	Szilvia
14	Sz	Aliz, Klementina
15	V	Albert, Lipót
16	H	Ödön
17	K	Hortenzia, Gergő
18	Sz	Jenő
19	Cs	Erzsébet
20	P	Jolán
21	Sz	Olivér
22	V	Cecília
23	H	Kelemen, Klementina
24	K	Emma
25	Sz	Katalin
26	Cs	Virág
27	P	Virgil
28	Sz	Stefánia
29	V	Taksony, Advent I.
30	H	András, Andor

December

1	K	Elza
2	Sz	Melinda, Aurélia, Vivien
3	Cs	Ferenc, Olívia
4	P	Borbála, Barbara
5	Sz	Vilma
6	V	Miklós, Advent II.
7	H	Ambrus
8	K	Mária
9	Sz	Natalia
10	Cs	Judit
11	P	Árpád
12	Sz	Gabriella
13	V	Luca, Otília, Advent III.
14	H	Szilárda
15	K	Valér
16	Sz	Eteka, Aletta
17	Cs	Lázár, Olimpia
18	P	Augusta
19	Sz	Viola
20	V	Teofil, Advent IV.
21	H	Tamás
22	K	Zénó
23	Sz	Viktória
24	P	Ádám, Éva
25	Cs	Karácsony I., Eugénia
26	Sz	Karácsony II., István
27	V	János
28	H	Kamilla
29	K	Tamás, Tamara
30	Sz	Dávid
31	Cs	Szilveszter

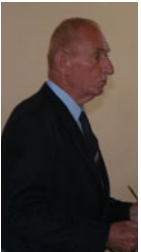
A f e l i n a p t á r a R e f o r m á t u s

Templomszentelés Ipolyságon

- folytatás -

A múltban arról volt szó, hogy lassan lassan elhal minden hit és nem lesz többé szükség az Istenre. Hol vannak már a királyok és hol vannak a császárok, és hol vannak, akik önmagukat dicsőítették? És az Isten népe viszont jelen van ezen a világon és kell, hogy a föld sójává és világosságává legyen. És akkor, amikor egy nép egy ilyen központ köré gyülekezik. Egy központban, egy templomban, egy megszentelt helyen keresi az Isten akaratát akkor ott azt mondjuk, hogy élet van. És az élet élni akar.

Az igehirdetés után Fazekas László felszentelte az ipolysági új templomát, majd Trevalecz László elszavalt az erre az alkalomra íródott versét.

Izsmán Jónás, a gyülekezet lelkésze ismertette a gyülekezet történetét. Elmondta, hogy „az ipolysági reformátusságról több-

szőrösen is elmondható, hogy Isten kegyelme tartotta meg ezt a nyáját. Nem is tudok én most másról szólni csak az Isten kegyelméről, meg az Ő hatalmáról.” E kicsiny nyáj a történelem viharaiiban nagyon megpróbáltatott. Többször meg is szűnt létezni. De Isten időről időre gondoskodott arról, hogy megmutassa hatalmát ebben a kisvárosban. Mindig hívott el embereket, akiknek szívében felgyűlt az Isten iránti vágy és az iránta való bizalom.

Beszámolója végén hálát adott Istennek a megtartásért, és a növekedésért, a jövőre nézve pedig a következőt kérte: „Egyetlen kívánságom, hogy az Úr vezetését tapasztalva folytathassuk tovább a megkezdett utat és illeszkedhessünk bele az Ő tervébe, az Isten dicsőségére, hogy sokan ismerjék meg Megváltó Urunkat, az Ő gazdagságát, megváltását.

Oros Zoltán, a gyülekezet gondnoka megköszönte a támogatóknak a támogatást, a munkásoknak a munkát, a gyülekezetnek pedig az áldozatos

odaszánását. Mint elmondotta: Fontos számunkra, hogy Kuczy Lajos lelképásztor kezdeti elképzelésének megfelelően templomunknak regionális missziós szerepe kell, hogy legyen, s ennek értelmében a széles környéken hangoztatni tudjuk a megbékélés, a hit a szeretet igéjét és Isten hívó szavát.

Beszámolója végén emlékeztetett minket: „Egy dolgot azonban nem szabad elfeledni, hogy Isten segítségével nem épülhetett volna meg ez a templom, tehát egyedül Istené a dicsőség.”

A köszönetmondás után következtek az ünnepi köszöntések. A sort Fónagy Miklós, a Vác-felsővárosi testvérgyülekezetünk volt lelkésze kezdte. Köszöntőjében visszaemlékezett a megtett útra. Elmondta, hogy szemtanúi, együtt örvendezői lehettek, imádságos közösségben a templomépítés ügyének s láthatták milyen csoda az Isten gondoskodó szeretete. Megosztotta velünk, hogy a hálaadásban osztozik most az a Nőszövetség is, amelyik apró pénzekből, az özvegyasszonyok két fillérjéből egymillió forintot adakozott össze, hogy hozzájáruljon a templom felépüléséhez.

Borsi Attila, a Vác-felsővárosi testvérgyülekezetünk jelenlegi lelkésze köszöntésében hangsúlyozta az Isten igéjének fontosságát. Mint mondomta, a beszámolókat hallgatva kiderült, hogy mindig történt valami új. És egészen új az akkor és úgy kezdődött el, amikor és ahogyan ez a nép, ez a közösség, kész volt és képes volt Isten igéjére hallgatni.

Beszámolója végén átadta a Vác-felsővárosi gyülekezet ajándékát egy 1608-as Hanai Bibliának a faksimile kiadását.

Soltész Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium szociálpolitikáért felelős államtitkára köszöntőjében elmondta, hogy a kereszténység üzenete nem néhány évtizedre, nem néhány évszázadra, hanem kétezer évre visszatekinthető és remélhetőleg sok-sok évszázadra előretekintve is, örök és állandó. Azt az erkölcsi rombolást, azt az érthetetlen istentelenséget, amely népeinket támadják mindenfelől a kereszténységük segítségével és erejével, meg tudjuk állítani. Ha egy gyülekezet, nagyon akarja, akkor igenis, az a sok-sok ember, aki összefog, ilyen védőbástyává válik. Hiszem azt, hogy az

ő munkájuk, az ő hitük, Istenszeretetük, az igenis fölmutatja azt, hogy van más érték is, mint amit sokszor egyes médiában egyes üzeneteken keresztül próbálnak a társadalomnak a mélyére a fiataloknak a lelkébe beleásni.

Köszöntője végén felolvasta Orbán Viktor miniszterelnök gyülekezethez írt levelét, melyben a miniszterelnök leírja, hogy erős és biztos alapokkal rendelkezik az a közösség, amelyik házszentelésre készül. Biztos alapokkal rendelkezik, hiszen megin-gathatatlan a Gondviselőbe vetett hite, s ennek ajándékaképpen megkapta Istentől a munka elvégzéséhez szükséges lelkierőt éppúgy, mint az anyagi javakat. S mindeközben bízik a következő generációkban, hogy az építők nyomdokain haladva, a jövőben is étellel töltik meg a falakat. Megköszöni a fáradozást és biztatja a gyülekezetet, hogy védjék meg a kereszténységnek és a magyarságnak ezt az új bástyáját.

Löwy János, Ipolyság város polgármestere köszöntőjében elmondta, hogy nemcsak a református gyülekezet ünnepe ez a mai, hanem a városé is, mivel egy új intézménnyel, egy új csodálatos épülettel bővült ennek a szép városnak a képe.

Ünnepi istentiszteletünk a végzős teológusok kibocsájtásával folytatódott. Fazekas László, püs-

pök három fiatal bocsátott ki gyülekezeti szolgálatra: Csobolyó Esztert, Kalocsai Tamást és Lőrincz Gábort.

Azt ünnepi istentiszteletet szeretetvendégséggel zárult. Istennek adunk hálát az Ő jóságáért és kegyelméért. Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség.

Engedjék meg, hogy ezen cikkel mondjak köszönetet minden gyülekezetnek, szervezetnek, intézménynek, magánszemélynek, akik vagy anyagiilag vagy imádságban támogatták templomépítő szándékunkat. Urunk áldja meg a jókedvű adakozókat, az Ő áldásaiban bőségesen!

Izsmán Jónás

